

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Iacobi Laynis Secundi Societatis Iesv Generalis
Alphonsi item Salmeronis Vnius in primis decem Socijs**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae Agrippinae, 1604

Corporis habitus, ingenium, atque doctrina. Cap. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11740

*Corporis habitus, ingenium, atque
doctrina.*

CAP. XV.

Corpore mediocri fuit, pallida facie: vultu tamen hilari, & re- nidenti similis. Naso oblongo, & aquilino. Oculi grandes, clari, & mobiles, corpusculum non robustum, vt athlethę, bene tamen compactū. Petus amplum, magnus item animus, qui ferè pusillo in corpore existere solet. Ingenium illi viuidum, ingēs, excellens, acre, vehemens, subtile, clarum, & firmū. Res propositas, quæ in dubiū vocarentur, ciīra animi meditationem, notiones ūe apprehēdere ex tempore solitus. Legendi cupiditas, expleri non poterat; quo siebat, vt libros integros breui in compendium redactos, memoriæ gratia, optima quæque in aduersaria referēdo, transcriberet. Sic & artium omnīū libera lium scriptores exhauserat, nihil ut ignoraret, & quod disceret, deesset. Sacraruū tamen litterarū lectione potissimū delectabatur, vt diuinam scri- pturam

pturam de manu nunquā deponeret,
nisi forte rebus gerendis necessario
auocaretur. Eos autem processus in
studijs fecisse, mirabatur omnes, cum
& negotijs frequenter interpellare-
tur, quæ Ecclesiæ Catholicae, Rei que-
publicæ, & societatis nomine gessit;
mutatis plerunque sedibus; & in Xe-
nodochijs nostrorū more versaretur.
Nimirum Deus gratiam diuinitus, sa-
pientiamque infuderat, vt citius, fir-
miusque disceret, simul & retineret.
Itaq; ferè comparatum, vt qui libris
non proprijs religiosorū hominum
more vtantur, ij & legant omnia, &
celerius apprehēdant, atq; retineāt,
quā qui domi, in bibliothecas se ab-
dentes, libris confidunt, ignaviamq;
alunt; eius rei argumentum dedit
L A Y N E S. Patauijenim Collegium
sociorum administrans, intra paucos
dies, licet concionibus, & cōfessioni-
bus intentus, Alfonsi Tostati, volumē
vnum de multis, non euoluit solum,
sed & manusua, via, & ratione adhi-
bita in Epitomē redegit. Basenti item
in oppido, verno dierum quadragin-

K 5 ta ie.

ta iejunio, quotidiana abstinentia,
publicisq; cōcionibus, Conciliorum
tomas omnes attēte euoluit. Senten-
tias plerunque in aduersaria referre
solitus, quibus (vt Alfonso Salmero-
ni sodali suo respondisse accepimus)
vel axiomata cōtinerentur hæreticis
refellendis: vel ijs, quæ contra obijci
possent occurreretur: vel deniq; Ca-
nones Synodorū illustrarentur. Sin-
gularis verò doctrinæ specimē dabat
& concionando, & cum hæreticis di-
fputando, cōsultus item sēpenumero
de controuersijs ambiguis: tum verò
maxime enituit, vt demonstrauimus
in Synodo Tridentina. Puer etiā tum
incredibili flagrabat sapiētiæ studio,
quæ cupiditas cum ætate auxit, vt et-
iam adolescens eum à Deo, qui au-
ctor est Sapientiæ, precibus, Salomo-
nis exemplo, postularet. Grandior
natu eam adeptus est, ingenti eorum,
qui illum audirent, potissimum ve-
rò doctorum hominum admiratio-
ne. Ingenium eius cùm vbique cla-
rescere, (potissimum tamen, si quid
nouum, difficile, inauditumque, nec
ab alijs

ab alijs pertractatum, in controuer-
siam vocaretur) tum maximè men-
tis aciem intendere, & quasi excita-
ri videbatur: adeò eleganter, co-
piosè, atque disertè, quæ inuenisset
disponere, eloqui, & acutè diju-
dicare solitus, vt cùm alibi semper
hisce artibus differendo, ceteros fa-
cile vinceret, hic se ipse etiam su-
peraret. Neque in Scholarum quæ-
stionibus duntaxat tractandis valuit
L A Y N E S , sed in rebus etiam
gerendis idem acumen adhibuit, iu-
diciumque attulit: siue cum Pon-
tificibus, Principibus, Magistratibus,
de rebus publicis ageret, siue con-
sultando, sententijsque dicendis:
præsertim Præpositus cum esset ge-
neralis: verùm semper à falso discer-
nens, & ad rem, quæ facerent, osten-
dens; & verum plerumque de rebus
iudicium ferens. In deliberationi-
bus verò ita excelluit, ut sententia
ab illo, ordine & perspicuè pronun-
ciata, nullus amplius relictus fue-
rit dubitandi locus. Perspicuitas
item, quæ Rhetorum filijs prima

K 6 dicendi

dicendi virtus est, tanta in LAYNE,
vt siue cum doctissimis hominib^r in
veri inuestigatione differendo ver-
saretur; siue ad populum de supe-
riore loco verbum Dei concionan-
do explanaret; seu denique cum im-
perita plebe ageret, adeò dilucidè
fensa mentis efferre, sententiamque
dicere consueuerit, vt ab omnibus
ex æquo intelligeretur: quodque
perd^r fficile semper est habitum, ver-
borum copia, ac methodo id con-
sequebatur, vt obscura clarè, abdi-
ta perspicuè, ignota intelligenter,
prisca noue, omnia denique venustè
proferret, oculisque veluti subiecta
repræsentaret: spinosa etiam, quæ
in Theologorum scholis, & hæreti-
corum controuersijs proponi solent,
sic omnem in partem perspicuè di-
sputabat, vt ab indoctis etiam intel-
ligeretur. Obscura, si quæ, vt fit, in
scriptoribus occurrerent, subito in-
tellecta, quasi à se excogitata, alijs
verbis clarius efferebat.

Pro